

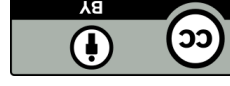
Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Bé l'ra

Written by: Lindiwe Matshikiza
Illustrated by: Meghan Judge
Translated by: Phuong Nguyen

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Bé l'ra

Lindiwe Matshikiza
 Meghan Judge
 Phuong Nguyen
 Vietnamese
|| Level 3

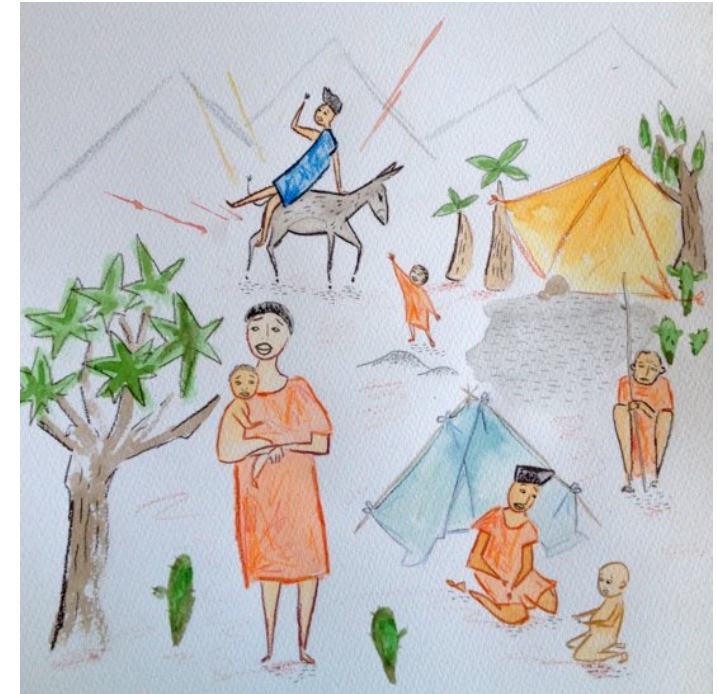
Một cô bé là người đầu tiên nhìn thấy một hình dạng bí ẩn từ đằng xa.

Khi hình dáng ấy tiến gần hơn, cô bé nhận ra đó là một người phụ nữ đang mang thai lớn.

Tuy nhút nhát nhưng can đảm, cô bé tiến gần bên người phụ nữ. Những người đi cùng cô bé nói: “Chúng ta phải giữ cô ấy ở lại cùng chúng ta. Chúng ta sẽ giữ cho cô này và con của cô an toàn.”

Lừa và mẹ sống cùng nhau và tìm ra nhiều cách sống cạnh bên nhau. Dần dần, những gia đình khác cũng bắt đầu tới ở xung quanh họ.

Lúa thấy mẹ đang khóc một mình cho đứa con đã mất. Họ nhìn nhau chăm chăm trong một thời gian dài. Và sau đó, họ ôm nhau thật chặt.

Chàng mảy chốc, em bé sắp chào đời. "Đấy ra nào! Mang mền đến đây! Nước! Đấy ra nào!!!"

Nhưng khi nhìn thấy em bé, mọi người đều nhảy ra xa vì quá bất ngờ. “Một con lừa sao?!”

Lừa cuối cùng cũng đã biết phải làm gì.

và những đám mây cùng với ông già đã
biến mất.

18

Mọi người bắt đầu tranh luận. Một vài
người nói: "Chúng ta đã nói là chúng ta sẽ
giữ cho người mẹ và đứa trẻ an toàn, và đó
là điều chúng ta sẽ làm." Những người khác
lại nói: "Nhưng họ sẽ đem lại điều xui xẻo
cho chúng ta."

7

Thế là người phụ nữ lại bị bỏ lại một mình.
Cô tự hỏi phải làm gì với em bé kì quặc này.
Cô tự hỏi phải làm gì với bản thân mình.”

Khi ở cao giữa những đám mây, họ ngủ thiếp đi. Lừa nằm mơ thấy mẹ mình bệnh và đang gọi mình. Sau đó, Lừa tỉnh dậy...

Nhưng cuối cùng, cô phải chấp nhận là lửa
là con trai của mình và mình là mẹ của lửa.

Một buổi sáng nọ, ông già lửa chờ ông
lên đỉnh núi.

Bây giờ, nếu như lừa cứ như vậy, cứ nhỏ như vậy, thì mọi thứ đã khác đi rồi. Tuy nhiên, bé lừa cứ lớn mãi đến khi nó không còn vừa trên lưng mẹ nữa. Và dù cố gắng thế nào, lừa cũng không thể nào cư xử giống người được. Mẹ nó cảm thấy mệt mỏi và bực bội. Thỉnh thoảng, cô còn bắt lừa làm những việc dành cho thú vật.

Lừa đến ở cùng ông già, người đã dạy nó nhiều cách để sống sót. Lừa nghe và học theo, và ông già cũng vậy. Họ giúp đỡ lẫn nhau, và họ cười cùng nhau.

Lừa càng ngày càng cảm thấy bối rối và bức tức. Nó không thể làm cái này, cũng không thể làm cái kia. Nó không thể là cái này, cũng không thể là cái kia. Nó giận quá đến nơi một ngày nọ, nó đá mẹ nó xuống đất.

Lừa tỉnh dậy và thấy một ông già là đang nhìn nó. Nó nhìn vào mắt ông già và bắt đầu cảm thấy có một tia hi vọng.

Lừa cảm thấy vô cùng tủi hổ. Nó bắt đầu chạy xa và nhanh trong giới hạn có thể.

Khi Lừa dừng lại, trời đã tối rồi, và Lừa bị lạc. Nó thì thầm trong bóng tối: “Hi-hô?” Tiếng thì thầm lại vọng về: “Hi-hô?” Lừa chỉ có một mình. Nằm cuộn tròn người lại như một quả bóng, nó chìm vào giấc ngủ sâu và đầy mộng mị.”